

[Arbejdsministeren]

rerne har en svagt stigende beskæftigelse inden for byggefagene.

Jeg bliver nødt til at sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er et fortegnet billede, fru Lilli Gyldenkilde giver med hensyn til de initiativer, der tages. Jeg synes ikke, at der er nogen grund til i en partipolitisk diskussion omkring ledigheden at underkende motiver og indsats fra andre end én selv. Jeg kommer i hvert fald til at skyldte fru Lilli Gyldenkilde et svar på, hvad socialistisk folkeparti i konkret gennemarbejdede forslag til forbedring af beskæftigelsen har stillet op i løbet af det sidste års tid. Jeg kan huske nogle løse tanker i forbindelse med beskæftigelsesplanen, men derudover kommer jeg i bekneb med at give et konkret svar.

For nu at være lidt positiv over for fru Lilli Gyldenkilde vil jeg sige, at jeg er enig i meget af det, der blev sagt vedrørende kvindernes beskæftigelse. Jeg kan sige, at det er arbejdsministeriets holdning, at spørgsmålet om dispensationer i forbindelse med arbejdsmiljøloven, eksempelvis fra 11 timers reglen, vil blive snævert knyttet til, at vi får tilsagn om uddannelse af de fornødne personalegrupper, f. eks. inden for sygehussektoren, således at vi, samtidig med at der gives dispensation, får sikkerhed for, at der bliver uddannet det fornødne antal mennesker. Vi har hårdt brug for, som flere af ordførerne har været inde på det, uddannede sygeplejersker, fysio- og ergoterapeuter osv. i alle dele af vores forebyggende arbejde foruden det helbredende, og det gælder for arbejdsmarkedsområdet ikke mindst bedriftssundheds-tjenesten.

Jeg er enig med hr. Bolvig i det, der blev sagt om styrkelse af arbejdsformidlingen, jeg tror blot ikke, at det kun er et spørgsmål om personale. Det er også et spørgsmål om de arbejdsmetoder og de arbejdsredskaber, man har, og dér har regeringen jo gennemført en række forbedringer i arbejdsvilkårene.

Jeg skal sige til hr. Bolvig, der foreslår, at der skal gives halv arbejdsløshedsunderstøttelse til arbejdsgivere, der beskæftiger unge, at det jo stort set er det, som den nye tilskudsordning vedrørende ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelsen vil komme til at gå ud på. Hr. Bolvig ville – jeg forstod nærmest for ligesom at få lidt dramatik i dansk politik – foreslå, at vi allerede nu greb ind i overenskomsterne. Jeg må altså indrømme, at jeg

mener ikke, at vi har behov for den slags dramatiske manøvrer, men tværtimod for at give parterne en reel chance for at forhandle sig frem til et resultat. Vi kan ikke opretholde det nuværende fagrettlige system, den nuværende respekt for indgåede aftaler, hvis ikke der er tale om frivilligt indgåede aftaler, så langt som det overhovedet er muligt. Dette princip må folketinget respektere, og det er også basis for, at regeringen i forbindelse med sin indkomstpøolitik har understreget parternes ansvar.

Til hr. Alfred Hansen har jeg ikke mange bemærkninger. Hr. Alfred Hansen ved jo, at jeg har været skuffet over, at retsforbundet har stemt nej til stort set samtlige initiativer til forbedring af beskæftigelsessituationen for mennesker i dette samfund. Det har skuffet mig dybt. De ledige kan jo dårligt leve af nationaløkonomiske foredrag. Der skulle også gerne komme nogle reelle tilbud om beskæftigelse osv. ind i billedet, og dér har retsforbundet været meget tilbageholdende. Hr. Alfred Hansen siger, at vi skulle ofre langt mere på udbygningen af den offentlige sektor, men hr. Alfred Hansen glemmer vist, at retsforbundet så sandelig ikke har holdt sig tilbage, når det har drejet sig om at stille voldsomme krav om nedskæringer og besparelser inden for den offentlige sektor.

Så er der endelig hr. Tyroll, hvor jeg selv med min bedste vilje ikke kunne se ét eneste positivt synspunkt for de ledige, ikke andet end mistæneliggørelse af samtlige de initiativer, der er foretaget, ikke andet end den sædvanlige skabelonagtige nedgøring af andre menneskers indsats.

Jeg vil gerne konkret til hr. Tyroll sige, at der ikke bliver tale om nogen hetz i forhold til de ledige i forbindelse med revisionen af loven om arbejdsløshedsforsikring. Der bliver ikke tale om nedskæringer i forhold til de ledige med hensyn til dagpengenes størrelse osv. Men der bliver tale om en efter min mening nødvendig ajourføring af vores regler, ikke alene sådan, at rimelige forbedringer overvejes og gennemføres, men også sådan, at nogle af de regler, vi har, som kan anvendes på en utilsigtet måde også af erhvervslivet, som også påpeget af venstresocialisterne, bliver ændret. Det er det, vi gør, men når vi gør det, man har bedt os om, så bliver vi også bebrejdet det.